

Bažnyčios mokymai

2016 m. spalio 25 d.

PASTARŲJŲ DIENŲ
ŠVENTŲJŲ
JĖZAUS KRISTAUS
BAŽNYČIA

Iš mormonandgay.lds.org.

Dievas myli visus savo vaikus

Niekas geriau neparodo Dievo meilės gilumo ir aprėpties, kaip Jo ryžtas paaukoti Savo Sūnų tam, kad mes, Jo vaikai, įveiktume mirtį ir galėtume turėti amžinąjį gyvenimą. „Nes Dievas taip pamilo pasaulį, jog atidavė savo viengimį Sūnų, kad kiekvienas, kuris jį tiki, nepažūtų, bet turėtų amžinąjį gyvenimą“ (Jono 3:16). Niekas neparodo Jėzaus Kristaus meilės geriau, kaip Jo ryžtas atiduoti savo gyvybę žmonijos nuodėmėms apmokėti, atlyginti už visas kančias ir neteisybę ir sutraukti visų mirties pančius (žr. Almos 7:11–13). „Nėra didesnės meilės, kaip gyvybę už draugus atiduoti“ (Jono 15:13).

2009 metų spalio visuotinėje konferencijoje Prezidentas Dyteris F. Uchtdorfas Dievo meilę apibūdino taip:

„Dievas nežiūri į žmogaus išvaizdą. Manau, kad Jam visai nesvarbu, ar gyvename pilyje ar lūšnelėje, ar esame gražūs ar ne, garsūs ar visų pamiršti. Norsesame be priekaištų, Dievas mus myli nepriekaištingai. Norsesame netobuli, Jis myli mus tobulai. Nors mums gali atrodyti, kad esame pasiklydę ir neturime kompasą, mus gaubia Dievo meilė.

Jis myli mus dėl to, kad yra kupinas beribės šventos, tyros ir neapsakomos meilės. Dievui esame svarbūs ne dėl to, kokie esame, o dėl to, kad esame Jo vaikai. Jis myli kiekvieną iš mūsų“ („Dievo meilė“, 2009 m. spalio visuotinės konferencijos medžiaga).

Dievas myli mus visus. Jis myli skirtingų tikėjimų žmones ir netikinčiuosius. Jis myli kenčiančius. Jis vienodai myli turtinguosius ir vargšus. Jis myli visų rasių ir kultūrų žmones, susituokusius ir nesusituokusius, potraukį tai pačiai lyčiai jaučiančius ar save laikančius gėjais, lesbietėmis ar biseksualais. Viešpats tikisi, kad seksime Jo pavyzdžiu.

Mums įsakyta mylėti Dievą ir vieniems kitus

„Mylėk Viešpatį, savo Dievą, visa širdimi, visa siela ir visu protu. Tai didžiausias ir pirmasis įsakymas. Antrasis – panašus į jį: Mylėk savo artimą kaip save patį“ (Mato 22:37–39).

„Tai mano įsakymas, kad vienas kitą mylėtumėte, kaip aš jus mylėjau“ (Jono 15:12).

Savo meilę Dievui parodome laikydamiesi Jo įsakymų (žr. Jono 14:15) ir mylėdami vieni kitus (žr. Jono 13:34). Jeigu jūsų šeimos narys ar draugas patiria potraukį tai pačiai lyčiai ar save laiko gėjumi – mylėkite jį. Prezidentas Henris B. Airingas pastebėjo:

„Jeigu norite išlikti arti ko nors, kas yra jums brangus, bet nuo kurio esate atskirti, jūs žinote, kaip tai padaryti. Jūs rastumėte būdą, kaip pasikalbėti su jais, jūs klausytumėtės jų ir išsiaiškintumėte, kaip ką nors gero galite padaryti vieni kitiems. Kuo dažniau tai būtų, kuo ilgiau tai truktų, tuo

stipresnis būtų meilės ryšys. Jei ilgai nesikalbėtumėte, nesiklausytumėte ir nieko nedarytumėte, tas ryšys susilpnėtų. Dievas yra tobulas ir visagalis, o jūs ir aš esame mirtingi. Tačiau Jis yra mūsų Tėvas. Jis myli mus ir suteikia tokią pačią galimybę priartėti prie Jo, kaip tai daro mylintis draugas. Ir jūs tai darysite panašiai: kalbėsitės, klausysitės ir darysite“ (“To Draw Closer to God”, 1991 m. balandžio visuotinė konferencija).

Savo meilę Dievui parodote per meilę ir tarnavimą kitiems. „Ir štai, sakau jums tai, kad pasimokytumėte išminties; kad pasimokytumėte, jog tarnaudami savo artimiems, jūs tik tarnaujate savo Dievui“ (Mozijo 2:17).

Ką reiškia mylėti vienam kitą? Meilė rūpinasi. Meilė klausosi. Meilė įtraukia. Meilė įkvepia. Meilė daro mus žmonėmis, nes esame Dievo vaikai, o „Dievas yra meilė“ (1 Jono 4:8). Paskutinės vakarienės metu Gelbėtojas pakartojo: „Iš to visi pažins, kad esate mano mokiniai, jei mylėsite vieni kitus“ (Jono 13:35).

Įsakymas mylėti vienam kitą reiškia mylėti ir tuos, kurie pasaulį mato ne taip, kaip matome mes. Vyresnysis Dalinas H. Ouksas paaiškino:

„Kadangi gyvenime yra įvairiausių santykių ir aplinkybių, turime gyventi su kitokiais nei mes. Spręsdami esminius klausimus, neturėtume atsižadėti ar apleisti savo nuomonės, tačiau kaip Kristaus pasekėjai turėtume išmokti taikiai gyventi su tais, kurių vertybės skiriasi nuo mūsų, arba kurie nesutinka su mokymais, kuriais tos vertybės pagrįstos. Pagal Tėvo išgelbėjimo planą, apie kurį sužinojome per pranašišką apreiškimą, esame žemiškose aplinkybėse, kur turime laikytis Jo įsakymų. Tai apima meilę artimui, kurio kultūra ir įsitikinimai skiriasi, – taip Tėvas myli mus. Kaip mokė Mormono Knygos pranašai, turime veržtis pirmyn turėdami „meilę Dievui bei visiems žmonėms“ (2 Nefio 31:20)“ („Mylėti kitus ir sugyventi nepaisant skirtumų“, 2014 m. spalio visuotinės konferencijos medžiaga).

Dieviška meilė nuodėmės nepateisina: „Aš, Viešpaties, negaliu žiūrėti į nuodėmę net su mažiausiu nuolaidžiuviu; tačiau tam, kuris atgailauja ir vykdo Viešpaties įsakymus, bus atleista“ (DS 1:31–32). Panašiai ir mes neturime liautis praktikavę ir gynę Dievo įsakymų, tačiau turime visiškai atspindėti Dievo meilę ir vienas kitą mylėti taip atvirai ir taip visapusiškai, kad niekas nesijaustų apleistas, vienišas ar beviltiškas.

Gelbėtojas tobulai supranta visus mūsų sunkumus

„Dabar mes regime lyg veidrodyje, mūsų pavidalu, o tuomet regėsime akis į akį. Dabar pažįstu iš dalies, o tuomet pažinsiu, kaip pats esu pažintas“ (1 Korintiečiams 13:12).

Mūsų, mirtingųjų, supratimas yra ribotas. Kartu su Nefiu galime pareikšti, jog žinome, „kad jis myli savo vaikus; tačiau ne viską suprant[ame]“ (1 Nefio 11:17).

Asmeninėje kelionėje ieškodami atsakymų ir patarimų galime pasikliauti Dievu ir Jėzaus Kristaus apmokančio pasiaukojimo galia. Ant savęs paėmęs pasaulio nuodėmes, Jėzus Kristus taip pat jautė visus žmogaus patiriamus skausmus ir suspaudimus:

„Ir jis eis, kęsdamas visokius skausmus ir suspaudimus, ir gundymus; ir tai tam, kad galėtų išsipildyti žodis, sakantis: Jis paims ant savęs savo žmonių skausmus ir ligas“ (Almos 7:11).

Potraukis tai pačiai lyčiai nėra nuodėmė ir galime pasirinkti, kaip į tai reaguoti

Bažnyčia nesiima aiškinti potraukio tai pačiai lyčiai priešasčių. 2006 metais vyresnysis Dalinas H. Ouksas pareiškė:

„Bažnyčia nesiima aiškinti visų šių jausmų ar polinkių, įskaitant potraukio tai pačiai lyčiai, priešasčių“ (2006 m. interviu su vyr. Dalinu H. Oksu ir vyr. Lencu B. Vikmanu: „Potraukis tai pačiai lyčiai“).

Potraukis tai pačiai lyčiai nėra nuodėmė. Vyresnysis M. Raselas Ballardas pareiškė:

„Leiskite pasakyti aiškiai: Pastarųjų Dienų Šventųjų Jėzaus Kristaus Bažnyčia tiki, kad „daugeliui žmonių potraukis tai pačiai lyčiai yra sudėtinga realybė. Pats potraukis nelaikomas nuodėme, tačiau nuodėmė yra juo pagrįsti veiksmai. Nors žmogus nepasirenka tokio potraukio, tačiau jis renkasi, kaip jį reaguoti. Bažnyčia su meile ir supratingumu tiesia pagalbos ranką visiems Dievo vaikams, įskaitant ir jaučiančius [potraukį tai pačiai lyčiai]“ („The Lord Needs You Now!“ Ensign, Sept. 2015, 29).

Nors potraukis tai pačiai lyčiai nuodėme nelaikomas, tačiau tai gali būti iššūkis. Nors žmogus nepasirenka tokio potraukio, jis arba ji gali įsipareigoti laikytis Dievo įsakymų. Potraukį tai pačiai lyčiai jaučiančio ar save laikančio gėjumi tėvai turėtų pasirinkti tokį vaiką mylėti ir priimti. Mes, Bažnyčios bendruomenė, turėtume pasirinkti kurti atviresnę ir šiltesnę bendruomenę.

„Jis kviečia juos visus ateiti pas jį ir ragauti jo gerumo; ir neatstumia nė vieno, kas ateina pas jį [...] Dievui visi yra vienodi“ (2 Nefio 26:33).

Dievo įstatymų besilaikantys žmonės gali visapusiškai dalyvauti Bažnyčios veikloje

„Iš tiesų aš dabar suprantu, jog Dievas nėra šališkas“ (ApD 10:34).

Dievas mums pažada, kad jei laikysimės Jo įstatymų, turėsime amžiną džiaugsmą, o Jis visuomet laikosi savo pažadų. Aišku tai, kad žmonės, jaučiantys potraukį tai pačiai lyčiai ar laikantys save gėjais, gali pasižadėti Dievui ir tų pažadų laikytis. Jie gali vaikščioti Jo šviesoje. Jie gali visapusiškai dalyvauti Bažnyčios veikloje.

„Jei nariai jaučia potraukį tai pačiai lyčiai, bet neįsitraukia į homoseksualinius veiksmus, vadovai turėtų juos palaikyti ir raginti pasiryžti laikytis skaisybės įstatymo ir kontroliuoti nedoras mintis. Tokie nariai gali gauti pašaukimus Bažnyčioje. Jeigu jie visais atžvilgiais yra verti ir pasiruošę, tai taip pat gali turėti šventyklos rekomendaciją ir dalyvauti šventyklos apeigose“ (*Handbook 2: Administering the Church*, 21.4.6).

Prezidentas Gordonas B. Hinklis pareiškė:

„Juos mylime kaip Dievo sūnus ir dukras. Jie gali turėti tam tikrus polinkius, kurie yra stiprūs ir kuriuos sunku kontroliuoti. Dauguma žmonių įvairiu metu patiria vienokius ar kitokius potraukius. Jeigu nesielgia pagal tuos drausminimas, toks kaip ir kitiems“ tada jie gali žengti pirmyn, kaip tai daro visi kiti Bažnyčios nariai. Jeigu jie pažeidžia skaisybės įstatymą ir Bažnyčios moralinius standartus, tada jiems gresia Bažnyčios drausminimas, toks kaip ir kitiems“ („What Are People Asking about Us?“, 1998 m. spalio visuotinė konferencija).

Kad ir kokios būtų asmeninės aplinkybės, jis ar ji gali prisidėti prie Viešpaties darbo dabar ir tikėtis, kad tiek šiame, tiek ir būsimame gyvenime jo ar jos ištikimybė atneš tokių pačių palaiminimų, kokius Dievas yra pažadėjęs visiems panašiai ištikimiems žmonėms. Vyresnysis D. Todas Kristofersonas yra pastebėjęs:

„Kiekvienas turi dovanų, kiekvienas turi talentų, kiekvienas gali prisidėti prie dieviško plano įgyvendinimo kiekvienoje kartoje. Daug to, kas gera, kas yra būtina, – netgi kartais viskas, kas dabar būtina, – gali būti pasiekta ir netobulomis aplinkybėmis. Daugelis iš jūsų darote viską, ką galite. Ir kada jūs, kuriems tenka nešti sunkiausias naštas šiame gyvenime, ginatė Dievo planą, skirtą Jo vaikams išaukštinti, mes esame pasiruošę jus palaikyti. Nedvejodami liudijame, kad Jėzaus Kristaus Apmokėjimas numatė ir galiausiai kompensuos visas netektis tų, kurie atsigręžė į Jį. Nė vienam nėra lemta gauti mažiau negu visa, ką turi Tėvas paruošęs Savo vaikams“ („Kodėl santuoka, kodėl šeima?“, 2015 m. balandžio visuotinės konferencijos medžiaga).

Skaistybės įstatymas yra skirtas visiems Dievo vaikams

Lytinis tyrumas yra esminė Dievo laimės plano mums dalis. Pirmoji Prezidentūra ir Dvylikos Apaštalu Kvorumas, pareiškė:

„Pirmas Dievo įsakymas Adomui ir Ievai susijęs su jų, kaip vyro ir žmonos, galimybe būti tėvais. Skelbiame, kad Dievo įsakymas savo vaikams daugintis ir pripildyti žemę tebegalioja. Be to, skelbiame, jog Dievas įsakė, kad šventos dauginimosi galios būtų naudojamos tik tarp vyro ir moters, kurie oficialiai sutuokti kaip vyras ir žmona“ („Šeima. Pareiškimas pasauliui“).

Lytiniai santykiai tarp nesusituokusio vyro ar moters arba tarp tos pačios lyties asmenų yra nuodėmingi ir pažeidžia vieną iš svarbiausių Tėvo Danguje įstatymų ir trukdo mūsų amžinajam tobulėjimui.

„Viešpaties duotas skaistybės įstatymas reiškia susilaikymą nuo lytinių santykių už teisėtos santuokos ribų bei ištikimybę santuokoje. Lytiniai santykiai yra leistini tik tarp vyro ir žmonos – oficialiai ir teisėtai susituokusių vyro ir moters. Svetimavimas, sanguliavimas, homoseksualiniai ar lesbietiški santykiai bei visoks kitoks nešventas, nenatūralus ar netyras elgesys yra nuodėmingas“ (*Handbook 2: Administering the Church*, 21.4.5).

Skaistybės įstatymą pažeidžiantys bet kokios lytinės orientacijos žmonės susitaikyti su Dievu gali atgailaudami.

„Nesvetimausi; o tas, kuris svetimauja ir neatgailauja, bus išmestas lauk. Bet tam, kuris svetimavo ir visa širdimi atgailauja, ir atsisako to, ir daugiau to nebedaro, tu atleisi“ (Doktrinos ir Sandorų 42:24–25).